

Константин Величков

Не ще забрави никога
сърцето...

Не ще забрави никога сърцето
омайно миналите сладки часове
и мили спомени ще пази то, додето
невярна смърт навеки го скове...

Какво от туй, че пъкъл в мене стене,
какво от туй, че гробът ме зове! –
Аз нося блян в гърдите си сломени
от прежните щастливи часове!

А хиляди – кат мен с разбити сили –
ще се простят с живота си унил,
без щастъе радостно да са сетили,
в сърце си без да носят спомен мил...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6330>]